

Disse Indtægter ansættes, forsaavidt de ikke overstige 100 Rd., heelt i Byg i det Forhold, at 100 Rd. sættes lige med 25 Edr. Byg.

Forsaavidt de derimod overstige bemeldte Beløb, ansættes først 100 Rd. til 25 Edr. Byg, og dernæst skal af hvad enhver af dem udgjør over 100 Rd. indtil 600 Rd., 40 Rd. af hvert Hundrede forandres til 10 Edr. Byg og hvad enhver af dem udgjør over 600 Rd. indtil 2000 Rd., 20 Rd. af hvert Hundrede forandres til 5 Edr. Byg.

Dog skal saadan Ansættelse i Byg kun finde Sted, forsaavidt den giver et heelt Antal Tønder, medens det øvrige Beløb ikke bliver Gjenstand for Ansættelse. Fremdeles skal det samlede aarlige Tillægsbeløb, som efter denne Lov kommer Embedsmænd og Bestillingsmænd tilgode, afrundes saaledes, at det udgjør et lige Antal af hele Rigsdaler, saa at det Doverskydende bortfalder.

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

Lovudkastets § 2 tilligemed det dertil stillede Ændringsforslag fattes derefter under Forhandling.

Ordføreren: Det, jeg paa Udvalgets Begne har at anføre, reducerer sig til et Intet. Jeg har blot taget Ordet for at gjøre den Meddelelse, at jeg er bleven opmærksom paa, at en Forandring bliver fornøden i § 2 i det sidste Stykke; hvis nemlig denne Passus antages, vil det blive nødvendigt at rette Ordene: „1ste Decbr. d. A.“ til „1ste Decbr. 1856“.

Hvad angaaer det stillede Ændringsforslag, skal jeg paa egne Begne udtale mig derfor; thi det er mig bekendt, at der er enkelte Lærere, som ifølge den heri Thinget vedtagne Lov angaaende Seminarielærernes Lønning ikke ville erholde noget som helst Tillæg, saa at det vilde være ubilligt, at de ikke skulde nyde Godt af de Bestemmelser, der tages i nærværende Lov. Det er mig nemlig bekendt, at der ved et Seminarium er tre Lærere, som ere i dette Tilfælde; den ene af dem vil om 3 Aar faae et Tillæg af 50 Rd., den anden vil om 2 $\frac{1}{4}$ Aar faae 40 Rd. og den tredje vil til Juli Maaned d. A.

erholde et Tillæg, men jeg maa dog bemærke, at det er kun under den udtryffelige Forudsætning, at hans Constitutionstid medregnes i hans Embedstid. Hvis derfor Loven om Forbedring af Seminarielærernes Løn ikke var gaaet igjennem i dette Aar, vilde disse Embedsmænd have faaet et Gagetillæg, som de nu neppe faae. Den sidste Passus i § 2 er derfor ubillig for disse Embedsmænds Vedkommende; den bliver navnlig ubillig efter den Bestemmelse, som nu nylig er tagen af det ærede Thing, idet den vil have til Følge, at de for bestandig ville være udelukkede fra Lønningstillæg, eller rettere sagt, indtil de rykke op paa de høiere Gager, staae de paa den samme Løn, som de havde, førend Loven kom ud, og de ville fremdeles komme til at staae derpaa, indtil Lovens Bestemmelser i den Henseende forandres. Jeg maa isvrigt tilstaae, at jeg egentlig er imod den hele Bestemmelse, som indeholdes i den sidste Passus af § 2; thi den forekommer mig at være ganske imod Lovens Princip. Loven fastsætter nemlig, at der skal finde en vis Udbetalingsmaade Sted af Gagerne, og ved Hjælp af de høiere Kornpriser vil denne Udbetalingsmaade skaffe et Dyrtidstillæg; det forekommer mig derfor egentlig urigtigt at gjøre nogen Undtagelse med Hensyn til nogle Embedsmænd. Naar jeg imidlertid ikke har bragt denne Sag for i Udvalget, saa er det alene af Hensyn til den Lov, som er gaaet igjennem angaaende Højesteretsassessorernes Lønning, da et saadant Forslag vilde være vis paa at møde Modstand, og der heller ikke var nogen Grund til arbeide hen til, at de gjennem denne Lov skulle have en høiere Lønning; hvad derimod angaaer Seminarielærerne, da anseer jeg dette rigtig nok for aldeles nødvendigt, og jeg skal derfor for min Person stemme for Ændringsforslaget, idet jeg dog maa tilføie, at Udvalget ikke har været samlet for i den Henseende at tage nogen Beslutning.

Indenrigsministeren: Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at da Loven først vedtages i indeværende Aar, vil det være nødvendigt at foretage den Redaktionsforandring, at Udtrykket „d. A.“ forandres saaledes, at det sees, at